

[Poul Dam.]

vil ligge på forskellige samfundsgrupper, at vi må regne med, at lovforslaget vil virke relativt progressivt, altså at de dårligst stillede vil få den relativt mindste byrde, og statsministeren har, som der står i betænkningen, givet tilsagn om, at regeringen vil følge udviklingen specielt med henblik på leveomkostningerne for de dårligst stillede, således at der er en mulighed for at gribe ind med særlige foranstaltninger, hvis dette skulle være nødvendigt.

Vi tror, at dette lovforslag, beklageligt nok, er nødvendigt, og vi håber, at dets vedtagelse vil betyde starten til en ny økonomisk politik her i landet til gavn for produktion og beskæftigelse.

Erhard Jakobsen: Med min første bemærkning i dette lille indlæg kommer jeg sikkert til at skuffe nogle. Jeg bliver nødt til at tilstå, at jeg har været fuldkommen enig med min gruppe, og har oven i købet tilladt mig at komplimentere regeringsmedlemmerne med, at jeg synes, det her var genialt. Det er stærkt at sige sådan noget, men jeg synes faktisk, det er det. Jeg vil gerne sige hvorfor på baggrund af den jammer, jeg nu forstår der er over for det både nationalt og internationalt.

Det er vel den eneste gang i den nyere Danmarkshistorie, det her kan lade sig gøre. Det ville ikke have været muligt at gøre det for 1 år siden, det vil heller ikke være muligt at gøre det om 1 år, men det er muligt i denne situation, og derved løser man en konflikt, som alle vi, der kender lidt til økonomi, har følt vi var i. Pengepolitikken kan ikke klare det, forbrugsbegrænsningspolitikken, finanspolitikken kan ikke klare det. Indkomstpøolitik er der ingen der ved hvad er, mens alle snakker om den, og den kan ikke klare det. Det eneste, man mente man ikke kunne gøre, var at foretage et direkte indgreb over for importen, og det var vi i og for sig alle sammen enige om. Det kan kun lade sig gøre i et lille interval her, og derfor

synes jeg, det er genialt, at man i regeringen har indset, at der her lå en chance.

Så kommer bekymringerne for udlandet. Dem fra indlandet giver jeg ikke så meget for. Når både venstres og de konservatives ordfører havde frygtelige bekymringer for erhvervslivet, kan jeg kun sige: tænk, hvad erhvervslivet har kunnet holde til i de 3½ år, den forrige regering har siddet. Det kan vist ikke give større bekymringer. Med hensyn til udlandet vil jeg stik imod, hvad der er blevet sagt fra forskellig side, sige: jeg tror, det er på tide, at lande med konstant overskud på deres betalingsbalance bliver klar over, at der er grænser for, hvor langt man kan drive spøgen. Når der bliver manglende balance i udenrigshandelen, skyldes det ikke bare, at nogle landes befolkninger bruger for meget, det skyldes også, at andre landes befolkninger bruger for lidt, og man kan lige så godt dadle dem, der bruger for lidt, som man kan dadle dem, der bruger for meget. Det er vel på tide, at man i nogle nabolande til Danmark opdager, at hvis man skal blive ved med at handle frit med Danmark, hvis Danmark skal være liberal, så skal man også give Danmark mulighed for at være liberal, så skal man give Danmark ordentlige samhandelsvilkår. Det opdager de andre lande pludselig nu, hvor man sætter dem stolen for døren. (*Munterhed*). Jeg hører ikke til dem, der overdriver Danmarks betydning hverken i Vietnam eller Grækenland eller andre steder . . . (*Munterhed*), men jeg ved . . .

Formanden: Bifaldstilkendegivelser er ikke tilladt.

Erhard Jakobsen: Det var en skam. (*Munterhed*).

Formanden: Jeg vil gerne påtale medlemmets udtalelse her. Man diskuterer ikke med folketingets formand.

Erhard Jakobsen: Nej, jeg tager det helt til efterretning. Jeg kender også godt forretningsordenen, det er da fuldstændig rigtigt.